

L'arbre que plora | Ignasi Ribas i Prunés

En començar, ja podem dir que aquest arbre ha de ser petit i obligat a treballar. Sí. Parlo dels ceps: un arbust noble, fidel i profitós. Una vinya sol plantar-se en fileres de ceps cada mitja cana (80 cm aproximadament).

A l'hivern dormen amb els sarments esvalotats i les fulles furtades pel vent. És l'hora d'atendre'ls amb llibertat i eficàcia. Cal tallar tots els sarments, deixant dues brocades a cada cap; amb dos borrons cadascuna. Perseguir els brots de soca, sobretot els de sota l'empelt: llaurar-los i cavar-los per matar l'herba i adobar-los generosament. El cep ho agrairà.

En allargar-se el dia senten les pessigolles de la saba que l'arrel empeny i volen elevar-la als meristems terminals, però no troben conducte. La poda ha tallat els sarments: aleshores vessen la saba sobre el rull dels sarments, i els camperols diuen: «Els ceps ja ploren», que és tant com dir: ja broten. La vida busca sortida. És el primer plor.

Tot seguit l'arbrissó capolat ha trobat sortida. En podar els sarments l'artista del tros ha deixat 8-10 cm de sarment vell amb dues gemes com dos sols cadascun. La saba ho ha trobat tot seguit i ha emprés la sortida donant creixent a «la brocada i al sobrecoll», que seran els sarments que portaran el pes de la collita.

Però el temps fa moixaines als ceps i la seva sensibilitat capta l'ambient i brota per tota gema, per amagada

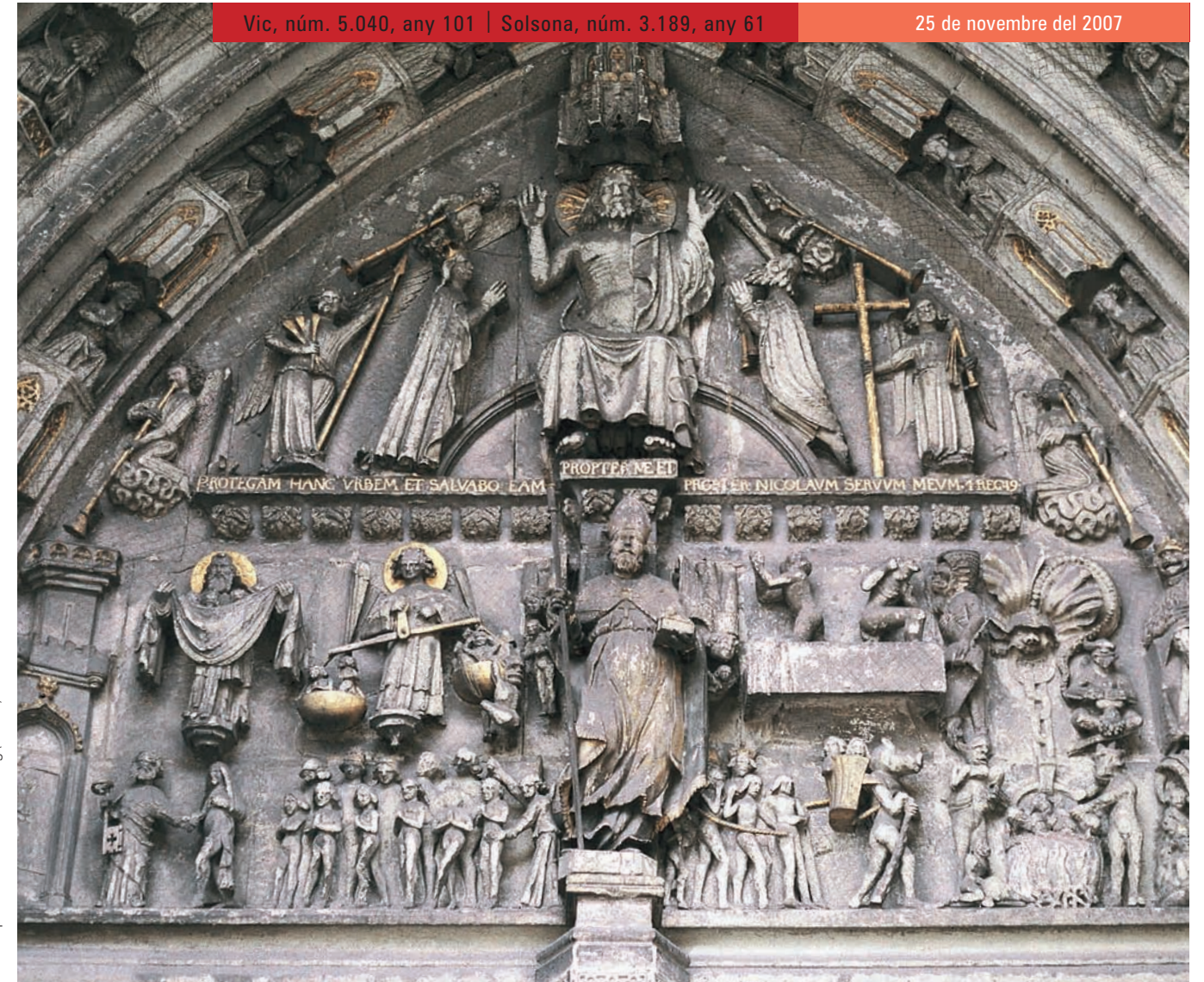
que sigui. Aleshores l'entrecreix del cep esclata en brots de soca que no donaran fruit i sí que xuclen saba.

L'artista del camp no ho pot permetre, i esbrolla tota la brotada incontrolada, i el cep torna a «plorar».

Per fi s'ha imposat el seny i l'ordre. El cep solament té «brocades i sobrecolls»: dos sarments per cada cap de planta, i aquests sarments faran raïms i també un grill a la base de cada fulla que s'ha d'esgriolar... i, en trencar el brot, el sarment «humitejarà» la base frustrada del seu tany i mostrarà la lluentor d'una llàgrima evaporada.

Massa vegades nosaltres també sentim que el viure contraria l'existència que volíem planera i agradosa... i plorem. Ens dol veure colltorçats els nostres projectes i ambicions, però és profitós per a afermar la nostra autopossessió i experimentar el goig del propi venciment.

Agraïment als qui s'acomiaden com a col·laboradors habituals: Maria Teresa Llach, carmelita vedruna, que cada tercer diumenge prenía la paraula en aquesta «tribuna», i S.R.S. que durant tres «cicles» ha redactat la glossa bíblico-litúrgica. També als qui, respectivament, han acceptat de prendre'n el relleu: Ester Busquets i Alibés, diumenge passat, i F.G.T., diumenge vinent.

Timpa de la catedral de Friburg (Suïssa). Foto: Axiu

full

DIOCESÀ

SOLSONA | VIC

Contemplar i pregar

Sant Mateu i l'àngel, del pintor holandès Rembrandt (1606-1669), es guarda al Museu del Louvre de París.

En aquest quadre hi ha diferents detalls en els quals fixar-nos. Hi destaca la figura de l'evangelista amb un posat de profunda concentració escoltant, com si fos un murmur, la imperceptible veu de l'àngel que li parla sense forçar la seva llibertat.

Mateu, i amb ell el pintor, sembla preguntar-se: Què voleu de mi, Senyor? El rostre de

l'evangelista ferm i endurit pels anys contrasta amb la suavitat del rostre jove de l'àngel.

Intèrpret fidel del missatge a transmetre, primer escolta i medita; després el va transcrivint amb mà cautelosa

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Josep Àngel Colomé
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 649 636 990 i 973 48 01 72
Correu electrònic: jacolomes@hotmail.com

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:
Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 889 19 09

IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60

Jesucrist, principi i fi

Cloent l'any litúrgic, la festa de Jesucrist, Rei de tot el món, significa la raó i la causa de tota existència humana i també cristiana. Déu, el Pare, ha sotmès definitivament tot l'univers, tota la humanitat, tota la història a Aquell que en va ser el Redemptor.

Alhora, Jesucrist és també el jutge de vius i de morts; en un judici que no pot esdevenir una venjança d'un Déu ofès que triomfa sobre els seus enemics, sinó que es realitza per una justícia del Crist vivent, unida inseparablement al seu amor.

«Al vespre de la vida —escriu sant Joan de la Creu— et jutjaran sobre l'amor.» En dues direccions: Déu-home i home-Déu. I palès en els germans.

Alhora, el Regne de Déu autèntic es manifesta en el temps d'estimar. En el manament de l'amor es fa visible el rostre de misericòrdia del Pare i de tendresa del Fill que regna sobre els atribolats, els malalts, els pobres, els pecadors convertits, els salvats. Ells són la seva glòria i la seva corona.

Vingui, Senyor, el vostre Regne, de veritat, de justícia, d'amor, de pau!

Jesucrist, Rei de tot el món | Cicle C

Primera lectura | Del segon llibre de Samuel – 5,1-3

En aquells dies, les tribus d'Israel anaren a trobar David a Hebron i li digueren: «Som família teva, som os del teu os i carn de la teva carn. Ja abans, mentre Saül era el nostre rei, tu conduïes les tropes d'Israel quan anaven a la guerra i quan en tornaven, i el Senyor et digué: "Tu pasturaràs Israel, el meu poble, seràs el seu sobirà."» Així, quan els ancians d'Israel anaren a trobar el rei a Hebron, el rei David va fer amb ells un pacte davant el Senyor i l'ungiren rei d'Israel.

Salm responsorial | Salm 121

Segona lectura | De la carta de sant Pau als cristians de Colosses – 1,12-20

Germans, doneu gràcies al Pare, que us ha fet dignes

de tenir part en l'heretat del poble sant, en el Regne de la llum. Ell ens alliberà del poder de les tenebres i ens traspasà al Regne del seu Fill estimat, en qui tenim el nostre rescat, el perdó dels nostres pecats.

Ell és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel, com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell.

Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

De l'evangeli segons sant Lluc – 23,35-43

En aquell temps, les autoritats es reien de Jesús clavat en creu i deien: «Ell, que en salvava d'altres, que se salvi ell mateix, si és el Messies de Déu, l'Elegit.» Els soldats també se'n burlaven: tot oferint-li vinagre, li deien: «Si ets el rei dels jueus, salva't a tu mateix.» Sobre d'ell hi havia un rètol que deia: «El rei dels jueus.»

Un dels criminals penjats a la creu, també li deia

insultant-lo: «No ets el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres.» Però l'altre, renyant-lo li respongué: «Tu que estàs sofrint la mateixa pena tampoc no tens temor de Déu? I nosaltres ens ho mereixíem, perquè estem sofrint el càstig que ens correspon pel que hem fet, però aquest no ha fet res de mal.» I deia: «Jesús, recordeu-vos de mi, quan arribeu al vostre Regne.» Jesús li respongué: «T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís.»

El Regne de la llum | S.R.S.

Sant Pau diu als cristians de Colosses que en pertànyer al poble de Déu estan en el regne de la llum, ja que han estat alliberats de les tenebres. Aquesta imatge és particularment interessant avui dia, ja que els humans ens debatem enmig de moltes obscuritats: guerres, fam, odis, destrucció de la natura, etc.

És important, doncs, que intentem que es compleixi el que creiem per fe i que ens sentim en el regne de la llum, fet que vol dir que el nostre pensament estarà il·luminat i no farà cas d'aquelles veus de sirena que ens volen portar cap al regne de l'egoisme, de l'abús de la nostra vida i dels nostres béns sempre només mirant allò que, a vegades, en

diem la nostra felicitat. També aquesta llum present en nosaltres l'hem de voler comunicar als altres i ser capaços d'anar junts amb totes aquelles persones que s'esforcen a anar contra qualsevol violència i a favor de tots aquells desamparats que necessiten el nostre ajut.

Les circumstàncies actuals ens duen també a reflexionar i a prendre decisions adequades en tantes coses que depenen de nosaltres, dels nostres fills i de la nostra societat i que ens ajudaran a lluitar contra la destrucció del món visible, ja que la realitat actual ens fa témer que el futur de la humanitat no va gens cap al progrés, sinó cap a la ruïna.

Trobada de pessebristes de Catalunya i Balears

Sant Hilari Sacalm. La trobada anual de les Associacions de Pessebristes enguany tingué lloc a Sant Hilari Sacalm el diumenge 7 d'octubre. Es reuniren unes trenta-cinc Associacions de Catalunya i les Illes, amb més de 350 participants.

Ben aviat, al matí, ja s'afanyaven a visitar les diferents exposicions de pessebres: a l'església, al Museu, a l'Oficina de Turisme, etc. Després foren rebuts a l'ajuntament pel conseller de Cultura de la Generalitat i les autoritats municipals. La missa solemne, amb el cant final dels Goigs del Pessebre, hi donà ja un aire nadalenc. Els pessebristes locals ens feren un avanç del pessebre.

El dinar de germanor hi afegí el caire de trobada festiva i alegre, com escau a persones amb un mateix ideal i amistat profunda. No hi faltaren l'intercanvi de regals i presents, que, fent-se la trobada a les Guílleries, no podia ser d'altra manera: cadascun dels assistents s'emportà a casa seva un petit plançó de boix grèvol.

El pessebre l'hem rebut de sant Francesc d'Assís i, a casa nostra, ha esdevingut tradició i cultura, però

Recés d'Advent a la Casa d'Espiritualitat Claret de Vic

El diumenge, dia 9 de desembre, des de la 10 del matí a les 6 de la tarda. A càrrec del P. Josep Vilarrúbias, claretia. Més informació al telèfon: 938850544 o bé per c/e: claretvic@claretvic.net.

La Vistació de Maria. Foto: Irene fotogràf

sobretot fe i pietat cristiana. Trobades com aquesta animen i encoratgen tots els pessebristes, que amb el seu art, la seva constància i la seva fe, cada any ajuden a donar sentit cristià a les festes de Nadal.

Fer el pessebre i ensenyar-lo als petits és catequesi. Quin «diorama» més bonic: La família al voltant del pessebre per Nadal!

Nomenaments

El dia 8 de novembre Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic va signar els següents nomenaments:

Mn. Joan Tuneu i Mir, rector de la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Manresa.

Mn. Eustache Butera, vicari de les parròquies de Santa Maria de la Seu de Manresa i de la Mare de Déu del Carme de Manresa.

P. Miguel Santiago Soler, vicari de la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè de Manresa.

Breus

► **La renovació de la il·luminació de l'interior de la Seu de Manresa** és un projecte que els Amics de la Seu volen dur a terme de forma immediata. Es farà en tres fases: en la primera s'il·luminarà l'absis, el presbiteri i alguns trams de columnes; en la segona fase es posaran focus interiors per a il·luminar la cornisa i la nau central; en la tercera i última es millorarà l'enllumenat de les capelles laterals. Aprofitant que es fa aquesta millora, es renovarà també tota la instal·lació elèctrica. Per a sufragar les despeses s'ha posat en marxa una campanya d'acapte de donatius.

► **Una taula d'orientació vora el santuari de Puigagut de Manlleu** ha quedat instal·lada darrerament, just

a l'indret on convergeixen els termes de Torelló, l'Esquirol i Manlleu. Ha estat obrada amb còdols de riu de diferent grandària i color, a més de la ferramenta necessària. La peça ha estat construïda per Pere Vila i Pere Torrents.

► **El primer cursset arxiprestal de formació permanent** per a joves i adults ha començat a la vila d'Artés. Consta de tres blocs temàtics. Els dos primers són «Creure en Déu i professions de fe», a càrrec de Mn. Joan Torra, i «Pensament de Pau en les cartes als Romans i als Gàlates», a càrrec de Mn. Josep Escós. Es fan a l'Escola Vedruna, el dimarts al vespre. Van adreçats especialment als qui han seguit anteriors curssets de formació cristiana.

Cap família sense Bíblia

Una campanya organitzada per la Delegació Diocesana de Joves del bisbat de Vic

Sortosament, en aquests moments hi ha edicions molts boniques de la Bíblia, **adaptades a cada edat i situació de la persona**. Amb aquesta campanya volem posar a l'abast cinc edicions de la Bíblia perquè tothom pugui trobar aquella que més li convé.

La **Bíblia és imprescindible** per moltes raons: per a conèixer Déu, per a comprendre i viure les celebracions, per a entendre la història dels cristians, per a saber llegir l'art de casa nostra...

Ara s'ofereixen a preu econòmic i els beneficis dels donatius rebuts seran una ajuda per a les activitats amb joves.

Per a fer les comandes:

David, tel. 696 00 88 41, o Pere, tel. 606 704 222. També a joves@bisbatvic.com.

Anoia-Segarra: Isabel P., tel. 93 805 08 13.

Bages: Josep M., tel. 93 873 03 81.

Osona i Ripollès: Concepció P., tel. 93 855 12 72.

Ideal per a infants de 6 a 12 anys. Pel sant o aniversari, Nadal, catequesi. L'infant gaudirà d'uns relats meravellosos! Donatiu: 19 euros.

Per adolescents de 12 a 17 anys. Amena, il·lustrada. Per a quan comencem a fer-nos preguntes. Donatiu: 21 euros.

Per a joves de més de 17 anys. Un llibre ple de trossos. Amb molt material per a aclarir dubtes. Donatiu: 23 euros.

Per a tothom. Una gran edició en català. Material complementari i notes a peu de pàgina que faciliten la lectura. Donatiu: 17 euros.

«Vingui el vostre Regne» | Romà Casanova, bisbe de Vic

En els evangelis segons sant Mateu i sant Luc hi trobem, concretament en l'oració ensenyada per Jesús als seus deixebles, aquesta petició adreçada al Pare: *Vingui el vostre Regne* (Mt 6,10 i Lc 11,2). Quan Jesús ensenya la pregària en el seu nom, aquesta inclou la petició de demanar el Regne de Déu.

De fet, en tota la predicació de Jesús apareix el tema del Regne de Déu. Recordem solament l'inici de la predicació seva: *S'ha complert el temps i el Regne de Déu és a prop* (Mc 1,15), i les paràboles que són introduïdes així: *Amb el Regne del cel passa com ...* (Mt 13,24.31.33...).

La pregària del pàrenostre, que surt dels llavis i del cor de Jesús per als seus deixebles, és la síntesi de tot l'evangeli. De fet, el pàrenostre és la summa més clara i més rica que tenim –malgrat la seva brevetat– del missatge de Crist. Per això la pregària en l'Esperit de Jesús demana al Pare el seu Regne per al qui la resa i per a tota la humanitat.

Les peticions del pàrenostre –i, per tant, també aquesta petició– demanen en el cor del qui la diu humilitat i confiança en Déu. Quan es demana la vinguda del Regne s'ha de fer des del desig que neix del coneixement de la nostra més profunda pobresa. Enmig d'un món esclavitzat per tantes coses, un món

on hi ha la lluita per la fidelitat a Crist i per vèncer el pecat i el maligne, els cristians adrecem al Pare la pregària perquè es manifesti plenament la glòria de Déu i la seva revelació.

El concepte de Regne de Déu té la seva millor comprensió en l'expressió «Regnat de Déu». La reialesa de Déu en el cor dels homes implica la primacia divina. Regne de Déu significa, per tant, que Déu és el tot del cor i de la vida d'aquell que accepta el seu Regne.

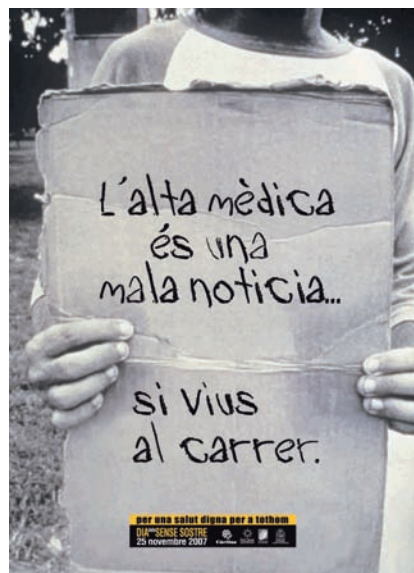
El Regne de Déu es manifesta en Jesús. En ell nosaltres tenim el Regne de Déu. Jesús i Regne de Déu són inseparables. La seva obra, el seu missatge i la seva persona són el Regne de Déu present en la humanitat. La fe en ell ens porta a viure el Regne amb totes les seves conseqüències.

En el prefaci de la festa de Crist Rei donem aquestes característiques al seu Regne: de veritat i de vida, de santedat i de gràcia, de justícia, d'amor i de pau. Totes aquestes realitats que apareixen en el fons del desig de tot home tenen en Crist la seva plenitud. Als cristians ens cal viure amb el convenciment del que diu Josep Ratzinger en el seu llibre sobre Jesús: «On no hi ha Déu, no pot haver-hi bé. On Déu no es fa visible, decau l'home i decau el món» (*Jesús de Natzaret*, p. 137).

Dia dels Sense Sostre

Aquest és enguany el lema del Dia dels Sense Sostre (que s'escau avui): Per una salut digna per a tothom. Incideix en un aspecte concret tot recordant que, per a les persones sense llar, hi ha barreres que els dificulten l'accés a la salut i els marginen encara més. Es cita, entre altres: la inexistència de sistemes públics de salut que siguin adequats per aquesta situació, la insuficiència dels pressupostos i dels recursos assignats a la sanitat, les condicions restrictives en els serveis, la discriminació social que comporta per a ells el fet d'estar malalt...

Càritas s'adhereix als objectius proposats en aquest Dia amb la distribució d'un díptic que signa junt amb altres entitats.

Agenda litúrgica de la setmana

25. Jesucrist, Rei de tot el món. Santa Caterina, màrtir.

Lectures: 2 Samuel 5,1-3 / Salm 121 / Colossencs 1,12-20 / Lluc 23,35-43

Litúrgia de les hores: Setmana II

26. Dilluns. Sant Silvestre, abat. Sant Pere Alexandrí, màrtir.

Lectures: Daniel 1,1-6.8-20 / Daniel 3,52-56 / Lluc 21,1-4

27. Dimarts. Beat Ramon Llull, màrtir. Sant Ruf, prevere.

Lectures: Daniel 2,31-45 / Daniel 3,57-61 / Lluc 21,5-11

28. Dimecres. Sant Mansuet, màrtir.

Lectures: Daniel 5,1-6.13-14.16-17.23-28 / Daniel 3,62-67 / Lluc 21,12-19

29. Dijous. Sant Sadurní, bisbe.

Lectures: Daniel 6,12-28 / Daniel 3,68-74 / Lluc 21,20-28

30. Divendres. Sant Andreu, apòstol.

Lectures: Romans 10,9-18 / Salm 18 / Mateu 4,18-22

1. Dissabte. Sant Eloi, bisbe.

Lectures: Daniel 7, 15-27 / Daniel 3,82-87 / Lluc 21,34-36

Lectures: Isaïes 2,1-5 / Salm 121 / Romans 13,11-14a / Mateu 24,37-44

Senyor,
recordeu-vos
de mi,
quan arribeu
al vostre Regne

L'evangeli de Mateu ens explica el Regne del Cel | Josep Escós i Sarsanedas

Enguany la litúrgia proclama l'Evangeli de Mateu i ens invita a llegir-lo. Fixem-nos en algunes característiques d'aquest evangeli, ja que l'escoltarem durant tot l'any (Cicle A de lectures).

Mateu ens parla del Regne del cel

Què és el Regne del cel? És el projecte que Déu té per a nosaltres. Allò que en el pàrroque diem amb dues frases: Vingui a nosaltres el vostre Regne; *faci's la vostra voluntat així en la terra com es fa en el cel* (Mt 6,10). Per tant, el Regne de Déu ja es realitza ara.

En les benaurances l'evangelista diu que els pobres en l'esperit i els perseguits a causa de la justícia ja el posseeixen (Mt 5,3.10).

Mirem d'analitzar-ho de manera entenedora seguint l'Evangeli de Mateu.

Les paràboles del Regne

Al centre de l'escrit evangèlic hi ha set paràboles i tres d'elles estan al mig de l'estructura literària. Aquestes, encara que curtes, contenen la teologia, el missatge central de sant Mateu. Són les següents:

- a Paràbola del blat i el jull** (Mt 13,24-30)
No al privilegi.
Regne en el qual no s'exclou ningú.
El blat i el jull han de saber conviure.
- b Paràbola del gra de mostassa** (Mt 13,31-32)
No al poder.
Regne servidor i acollidor.
Vénen els ocells del cel.
- c Paràbola del llevat** (Mt 13,33)
No al prestigi.
Regne amagat com el llevat que fermenta tota la massa.

1. La primera paràbola, la del blat i el jull, ens recorda que el Regne de Déu ens condueix pel camí de NO CERCAR PRIVILEGIS.

Igual que el blat (que és bona llavor) ha de conviure amb el jull (mala llavor) que ha sembrat l'enemic. Els qui som del Regne hem de saber viure en aquest món en el

Sant Mateu i l'àngel, de Guido Reni (1575-1642), Pinacoteca del Vaticà

qual no som privilegiats. La separació del jull i el blat que tant ens agradaria fer, apartant de la societat aquells que tenim per dolents, és reservada a Déu i als seus àngels. Aquell qui es pensi que per haver estat fidel, creient i practicant tindrà avantatges, no ha entès el missatge central. Ens toca sofrir com tothom les malalties, la mort i el fracàs.

Aquesta paràbola del blat i el jull és una resposta al diable (el temptador del desert), que pretenia que Jesús s'agafés als privilegis. *El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans.» Però ell li va respondre: «L'Escriptura diu: L'home no viu sols de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu»* (Mt 4,3-4).

Per això, perquè no som privilegiats, ens toca plorar. Mateu ens diu: *Feliços els qui ploren, perquè seran consolats* (Mt 5,4).

2. La segona paràbola, la del gra de mostassa, ens invita a ser servidors i acollidors per petits i insignificants que siguem i NO CERCAR EL PODER.

Diu que la llavor de mostassa és la més petita de totes les llavors, però no sols esdevé un arbust sinó que els ocells del cel es poden aixoplugar en les seves branques.

Ens adonem que molta gent es refia de nosaltres. Ens els hem d'escoltar, ajudar-los i compadir-los. La compassió no és una cosa de febles, sinó una altra benaurança, ja que Jesús diu: *Feliços els compassius, perquè seran compadits* (Mt 5,7).

Aquesta paràbola del gra de mostassa és també una resposta al diable que l'havia temptat del poder. *Després el diable se l'enduu dalt d'una muntanya molt alta, li mostra tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: «Et donaré tot això si et prosternes i m'adores.» Li diu Jesús: «Vés-te'n, Satanàs! Diu l'Escriptura: Adora el Senyor, el teu Déu, dóna culte a ell tot sol»* (Mt 4,8-10).

3. La tercera paràbola, la del llevat, encara que curta, és també central en l'evangeli de Mateu i ens ensenya a NO ANAR DARRERE EL PRESTIGI.

El llevat queda amagat dins la pasta de la farina i *la fa fermentar tota* sense que ningú s'adoni que hi és. Passa desapercebut.

També aquesta tercera paràbola del llevat és una nova resposta al diable que temptava Jesús d'agafar-se al prestigi i a l'aplaudiment. Fa així: *Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el posa dalt de tot del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix. Diu l'Escriptura: Donarà ordre als seus àngels, i et duran a les palmes de les mans perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres.» Jesús li contestà: «També diu l'Escriptura: No temptis el Senyor, el teu Déu»* (Mt 4,5-7).

El qui és capaç de fer-se llevat, es torna humil i rep aquella benaurança que diu: *Feliços els humils, perquè posseiran la terra* (Mt 5,5).

Les tres paràboles de la iniciativa del Pare

L'evangelista Mateu posa en boca de Jesús, quan ha baixat de la muntanya de la transfiguració, unes altres paràboles que remarquen la iniciativa del Pare. Aquestes són molt semblants a les tres centrals que ja hem contemplat, però, aquesta vegada, mirant-ho des dels ulls de Déu.

1. La paràbola de l'ovella perduda (Mt 18,10-14), en la qual el Pare *no vol que se'n perdi cap*.

El pastor va al darrere de l'ovella deixant les noranta-nou. L'amor de Déu arriba a tothom i no vol que ningú estigui per damunt de cap altre. No hi ha lloc per als privilegis.

Fins l'ovella insignificant i perduda és recuperada. Déu no vol que es perdi ni un de sol d'aquests petits (Mt 18,14).

2. La paràbola del servent que porta un altre servent als tribunals (18,21-35), en la qual contemplem com el Pare ha perdonat primer.

Per això el servent, precisament perquè ha estat perdonat pel rei, ha de ser compassiu amb el seu company. No hi ha lloc al poder. El servent volia posar-se per damunt de l'altre servent.

Ecoltem el que diu la paràbola: *El rei diu al servent: ¿No t'havies de compadir del teu company, com jo m'havia compadit de tu?* (Mt 18,33). Aquesta paràbola està en el context d'una resposta a Pere que li havia demanat *quantes vegades havia de perdonar el seu germà* de les ofenses. El perdó és signe de misericòrdia. És el mateix que diem en el pàrroque.

3. La paràbola dels treballadors de la vinya (Mt 20,1-16), en la qual l'amo de la vinya és bo amb tothom.

És bo envers els qui només han treballat una hora del dia i els qui han aguantat la xardor i el treball des del matí fins al vespre. No hi ha lloc per al prestigi.

Déu no acceptarà que algú pensi que val més que els altres, ja que tots són fills igualment (tots són treballadors que han anat a la vinya quan han estat cridats), igual com aquell amo de la vinya que no distingeix amb premis especials els qui han treballat més hores que els altres.

Els quatre evangelistes amb el símbol respectiu al costat d'un Crist en Majestat. Catedral de Burgos, porta del Sarmantal